

IVSZ története 1990-től

Szövetségi rendszerváltás Keddi napon, 1990. december 4-én vette kezdetét a magyarországi infokommunikációs ipar szövetségi élete. A dr. Kondricz József (akkor a SZÜV vezérigazgatója) levezető elnökletével tartott közgyűlésen megalakult a Számítástechnikai és Szervezési Vállalkozások Szövetség-ge (SzSvSz), a mai IVSZ közvetlen jogelődje. Az akkoriban éledező vállalkozói világ vitáktól mentes, tehát alaposan előkészített gyűlésen indította útjára a non-profit szervezetet. Egyetlen felszólaló tett kísérletet arra, hogy a szövetség megalakulását elnapolja, más irányba terelje. Az akkori Telefongyár (a későbbi Siemens Telefongyár Kft.) vezérigazgatója, dr. Beke-Martos Gábor arról tájékoztatta az egybegyűlteket, hogy nyolc nap múlva, december 12-én alakul meg a Magyar Elektronikai és Informatikai Szövetség, és azt mondta, hogy mivel a két szövetség között számos az azonosság, célszerűnek tartaná az együttes megalakulást. Őry Tamás (akkoriban az OKISZ Szervezési és Számí- tástechnikai Vállalat igazgatója) mint az SzSvSz tagozati elődjének elnöke és a leendő szövetség elnöki posztjára jelölt személy azt válaszolta, hogy „a szövetségek alakuljanak meg a tervezett módon, és a megválasztott elnökségek feladata legyen az együttműködés formájának, módjának kialakítása”. A közgyűlés Őry Tamás megoldása mellett foglalt állást. Feladatok Budán, a Kuny Domokos utca 13–15. cím alá jegyezték be a szövetség székhelyét. Akkoriban nem volt szokásban missziókról és víziókról értekezni a szervezetek megtervezésekor. A fennmaradt dokumentumok szerint az SzSvSz szervezni és összefogni kívánta a „számítástechnikai (hardver- és szoftverelőállítás), adatfeldolgozási, szervezési, ill. a forgalmazással, adaptációval foglalkozó gazdálkodó szervezeteket, magánvállalkozásokat...” Figyelmesen olvasva az alapszabály e részletét olybá tűnik, hogy a szövetség lényegében az informatikai szállítóktól az informatikát alkalmazó intézményekig, vállalatokig jelölte ki a potenciális tagságát. Ami pedig a konkrét tevékenységét illeti, a szervezet a tagság állásfoglalásainak és javaslatainak továbbítására és képviselété- re vállalkozott az „illetékes szervezeteknél”. Mai szavakkal fogalmazva, tagszervezetei szakmai és üzleti érdekeinek képviselétére esküdött fel az SzSvSz a szakmát felügyelő, szabályozó állami, kormányzati szervezetek irányába. Kinyíltak a határok és kapuk 1990-ben, ami a szövetség megtervezőit arra sarkallta, hogy az alapszabályban rögzítsék az egyik fontosnak tartott feladatot: „A Szövetség a nemzetközi gazdasági kapcsolatok elmélyítése érdeké- ben segítséget nyújt tagjainak külgazdasági kapcsolataik fejlesztéséhez.” Vezetők A közgyűlés megválasztotta az új szervezet felelős vezetőit. Előbb Őry Tamás elnöknek szavazott bizalmat, majd következtek az alelnökök és az elnökség. A közgyűlésről készített jegyzőkönyvből kimásolt részlet azt a szöveget idézi, amely nyugtázza Őry megválasztását és ismerteti a további megválasztandók névsorát: 48 A posztokra új javaslat nem érkezett, a szavazásra bocsájtott előterjesztést változtatás nélkül a közgyűlés szótöbbséggel, egy ellenszavazattal elfogadta, így az alelnökök és az elnökség tagjait megválasztotta. Ezzel 61 szavazásra jogosult személy döntéseivel 41 rendes és 3 társult taggal megalakult és megkezdhetette életét az SzSvSz. Minden nonprofit szervezet története a finanszírozásá- nak története is. Őry Tamás, rögtön megválasztása után a tagdíjrendszerről tartott ismertetőt. Számításai szerint a szövetség működtetésének, a két-három fős saját stáb foglalkoztatásának finanszírozásához az évi 1-3 millió forintos tagdíjbevétele bizonyosan nem lesz elegendő, fejtette ki Őry, aki hangsúlyozta, hogy 70–90 tagszervezet esetén tehető biztonságossá a költségek fedezése. Elmondta, hogy a szövetség csatlakozik a Magyar Gazdasági Kamarához – a közgyűlés ezt később meg is szavazta –, ami tagdíjjal jár, viszont szolgáltatásokat is nyújt majd a kamara – a részletek pontos ismeretében fejezhető be

majd a kalkuláció. Őry kifejtette még, hogy az alapító tagvállalatok zöme 40-50 millió forintos éves árbevétellel rendelkezik, a tő-lük beszedhető tagdíj nem lesz elegendő még az első féléves működéshez sem. Kérte ezért a tagokat, hogy az 1991. március 31-én esedékes tagdíjat január 31-ig fizessék be. Válság Két év sem telt el, amikor Őry Tamás megbetegedett – máig türelemmel viseli a betegségét – , visszavonult mint vállalatvezető és elnök, a szövetséget Rammacher Tamás ügyvezető elnökként és ifjabb Félegyházi Antal főtitkárként irányította. Megkezdődött az SzSvSz új elnökének keresése. 41 rendes és 3 társult taggal megalakult és megkezdte életét az SzSvSz 49 Feltűnt nekem az informatikai ipart meghatározó középkorú és idősebb vezetőinek rengetegében egy fiatal ember, aki egy magyar tulajdonú – Rózsahégyi László érdekkörébe tartozó – céget irányított. Gyurós Tibornak hívták, a Rolitron Informatika ügyvezető igazgatójaként dolgozott. Nem volt egyszerű rábeszélni. Igazi profi volt, alaposan körbejárta a területet, feltérképezte az érintett érdekcsoportokat, felmérte a kockázatokat, és mielőtt igent mondott volna, szerintem már a tervekkel is elkészült. S amikor meggyőzte magát, hogy sikerülni fog, elvállalta – akkor elhangozhatott végre a sorsdöntő igen. SzSvSz-ből IVSZ Alaposan kidolgozott menetrend szerint haladtunk: előbb megválasztották az SzSvSz elnökének, ezzel egy működő nonprofit szervezet vezetőjévé vált, amelyet később újjá formált, új névvel, új stratégiával élesztett újjá. Az SzSvSz megalakulása után csaknem pontosan 3 évvel, 1993. december 15-én tartotta éves közgyűlést, amelyen Tibort elnökké választották – választottuk. A programja egyszerű volt és világos: alulról szerveződő, érdekvédelmi és érdekvényesítő szövetséget akart létrehozni. Növelni kell a tagvállalatok számát, hogy a tagság által képviselt gazdasági erőre támaszkodva valóban érvényesíthesse a szövetség az iparág érdekeit a hatalmi pólusokkal (pártokkal, törvényhozással, kamarával, szakszervezetekkel) szemben, szerveződjenek csoportok (szakosztályok vagy ágazatok), amelyek az azonos érdeklődésű cégeket, szakembereiket tömöríti (például a szoftverdisztribútorokat vagy a multinacionális cégeket). A szövetség önkéntes alapon készítsen tagjairól adatbázist és végezzen piaci megfigyelést. Tibor három hónap türelmi időt kért, hogy a megújuló elnökséggel megalapozhassa az új szövetséget. A megújult az elnökség tagjai: Őry Tamás, Császár György (Coopinform), Fekete János (S.B.G.&K. Nemzetközi Ügyvédi és Szabadalmi Iroda), Ihrig Péter (Compexpo), Mátyásfalvi János (R-Soft), Mester Sándor (IDG), Nagy Ákos (X-Byte), Orendi Zsuzsa (IBM), Peller Róbert (SZÜV), Szász Péter (Zalaszám). Tavasszal, az Ifabo 1994-en, az utolsó előtti napon tartott találkozót az SzSvSz. Tibor beszámolt az elért eredményekről (megalakultak a különféle szakosztályok, amelyekben elkezdődött a munka), bemutatta az új alapszabályt. Felvetette, hogy a megújuló szövetségnek legyen új a neve is, mégpedig ez: Informatikai Vállalkozások Szövetsége (IVSZ). Átpozicionálta a szövetséget Tibor, kitisztította a profilját és elindította a fejlődés útján. Az 1994 júni- Fénylően tehetséges volt és lefegyverzően korrekt Itt a fekete, hol a fekete „Az IVSZ 1996-ban létrehozott egy, a feketekereskedelmet vizsgáló bizottságot. A hét cég képviselőiből alakult testület azonban csak 1997 közepéig kutakodhatott, ugyanis mielőtt mélyebben beáshatták volna magukat a feketeségbe, több tagját életveszélyesen megfenyegették.” HVG, 1999. 04. 24. 50 Kiosztották az IVSZ díjait Az Informatikai Vállalkozások Szövetsége tegnap második alkalommal osztotta ki az Év informatikai menedzsere díjat. A kis- és közepes vállalatok kategóriájában Kürti Sándor, a Kürt Computer Rt. igazgatója, a magyar nagyvállalati kategóriában dr. Reszler Ákos, a Recognita Rt. vezérigazgatója, a multinacionális vállalati kategóriában pedig Stewart Oldroyd, az Oracle Magyarország első embere nyert. Világgazdaság, 1994. májusában tartott SzSvSz közgyűlésen a tagság megszavazta az új nevet és megválasztotta a tisztségviselőket: Elnök: Gyurós Tibor Alelnökök: Mátyásfalvi János (R-Soft), Mester Sándor (a Computerworld-Számítástechnika és a PC World főszerkesztője), Peller Róbert (SZÜV), Weisz Istvánné (Számalk) Ellenőrző és Számvizsgáló Bizottság: Őry Tamás és Fekete János. Az

első MENTA És nem volt megállás. Jött ősszel Tibor programjának legfontosabb rendezvénye, szeptember 9. és 11. között az első IVSZ Menedzsertalálkozó. Inhrig Péter Compexpójára bíztuk a rendezvényszervezést, a siófoki Hotel Ezüstpart lett a konferencia helyszíne. Akkoriban az ország nem dúskált elegáns, konferenciák megrendezésére alkalmas szállodákban, az Ezüstpart sem tartozott akkor azok közé, amelyek megfelelnek a mai igényeinknek. Azt is mondhatnám, hogy rémesen lepukkant volt, ami azonban a lényegen semmit sem változtatott – közel száz iparági vezető találkozott ott és akkor. Meghallgattuk akkori nagyjainkat (Horváth János, Miniszterelnöki Hivatal – Informatikai Tárcaközi Bizottság; Straub Elek, IBM Magyarország; Minárovits János, Albacomp; Bottka Sándor, OMFB; Braun Péter, OTP; Oláh László, Magyar-Amerikai Vállalkozási Alap, Geszti András, Euroventures stb.), voltak külföldi előadók és kerekasztal-beszélgetések. Minden úgy ment, mint azóta minden ősszel. Örömem egy idevágó levelem fájlját, amelyet egykoron még WordPerfect szövegszerkesztővel írtam, s amelyet Inhrig Péter küldött ki az ipar cégvezetőinek. Ebben a levélben az áll, hogy az első MENTA egy IVSZ-tagnak 14 ezer forintba került (szállás, konferencia – tehát minden), a nem IVSZ-tagoknak 16 ezerbe. Tibor maximalista volt. Ha valami nem egészen úgy sikerült, ahogyan megrendelte vagy elképzelte, majd' szétrobbant a méregtől, olykor alig tudtam lenyugtatni. Minden fontos volt számára, amihez a nevét adta, s amihez a nevét adta, fontos lett mindannyiunk számára. Képes volt arra, amire kevesen: a hazai infokommunikáció vezető menedzsereit egységbe kövácsolta és a szövetség mellé állította. Sokan voltak, akik Tibor ideje alatt mindent megtettek az IVSZ-ért, mint például Báti Ferenc, Beck György, Drajkó László, Kornai Gábor, Kövér Hedvig, Kürti Sándor, Lakatos („Fókusz”) István, Mátyásfalvi János, Mezriczky László, Minárovits János, Reisz Attila, Reszler Ákos, Solt Géza, Szász Péter, Vadász Pál, Megyery Károly, Vinkovits László. Nekik is köszönhető, hogy 2001 júniusára az 1994-es induláskori 42-ről 300 közelébe emelkedett az IVSZ tagvállalatainak száma. A vég Pártok jöttek, kormányok mentek, a Tibor vezette IVSZ tette a dolgát. Azon volt, hogy személyes politikai preferenciáit a háttérbe szorítsa, a szövetsége az maradt, aminek megtervezte: szakmai érdekeket képviselő és érvenyesítő társadalmi, tehát politikasemleges szervezet. 2001 júniusát írtuk, az Origo webportál ifjuainak tartottam projektmenedzsment-tanfolyamot a budapesti Aero szálló különtermében. Előző nap már hallottuk a hírt, hogy egy kisgép lezuhant a Dunántúlon, senki sem élte túl, de még nem tudni, kik voltak a fedélzetén. Az egyik szünetben csörgött a mobilom, a feleségem hívott. Egyetlen rövid mondatot mondott, utána letettük mindketten. Mester Sándor 51 „A magyar informatika elvesztette azt az embert, aki a cégek sokaságából először közösséget, majd a közösségekből érdek-képviselői, szakmapolitikai lobbierőt formált. Amikor a magyar informatika előtt kinyíltak a kapuk, amikor Magyarország belép az információs társadalom korába, amikor hozzánk is elérkezett az a korszak, amelynek eljöveteleért oly sokat és oly kitaratóan küzdött, akkor távozott el hihetetlenül fájdalmasan, búcsú nélkül tőlünk” – idéztem a pályatársak búcsúszavait a BYTE Magyarország 2001. júliusi számának vezércikkében. Gyurós Tibor volt az IVSZ szíve és lelke, de a Synergion is egész embert követelt tőle, ezért – bár írásban ezt sosem rögzítették –, elfoglaltságai idején Reszler Ákos helyettesítette. A végzetes repülőszerencsétlenség után így szinte magától értetődő módon őt nevezték ki ügyvezető elnöknek az alelnökök. A megbízást később rendkívüli taggyűlés is megerősítette, de az elnöki teendőket csak Gyurós Tibor mandátumának lejártáig, 2003-ig vállalta. Az első „Reszler-korszak” ily módon az első Orbán-kormány utolsó és a Medgyessy-kormány első éveivel, ha úgy emlékezetesebb, az Ügyfélkapu megnyitásával esik egybe. Az IVSZ ekkorra kormányzati oldalról is megkerülhetetlen szakmai szervezetté erősödött. Míg 1996-ban még csak mintegy nyolcvan tagja volt, a 2000-es évek elejére már háromezre közelített a taglétszám. Árbevétele még dinamikusabban növekedett: az 1996-os 2 millió forintról 2003-ra 100 millióra nőtt. Már korántsem csupán tagdíjbevételeiből gazdálkodhatott:

pályázatokon való részvétel, a MENTA és kiállítások szervezése, CD-ROM-ok kiadása járult hozzá a büdzséhez – emlékezik vissza Fülöp Melinda ügyvezető igazgató (1996–2003). Az informatikai szakma régóta dédelgetett álmát váltotta valóra az MSZP–SZDSZ-kormány az ágazati ügyek minisztériumi szintre emelésével. Kovács Kálmán az internetpenetráció javítását, a távközlési ágazatban a piacnyitást szorgalmazta, de saját szobájának ajtaja is nyitva állt. Az „idők szavát” hallva Reszler Ákos meggyőzte Beck Györgyöt és Kürti Sándort, hogy adjanak helyet a fiatalabb aspiránsoknak. A 2003-as elnökválasztáson a szabaddemokratákkal szoros kapcsolatot ápoló üzletember, Kóka János lett a befűtő